

POŚLACHCAĆ (2) *vb impf*

poślachcać (1), **poślachciać** (1); poślachcać *RejPos*; poślachciać *RejZwierz*.

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); w inf -śla-, w formie osobowej -ślâ-; drugie a jasne.*

fut 2 sg m poślachcać będziesz (1). ◇ praet 3 pl m pers poślâchciali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. poślachcić.

Uświetniać, dodawać znaczenia (2) :

poślachciać czego (1): (nagł) Láfotowie (-) [...] Więc y ná zacnych dworzech/ przedię znácznie ítali/ Y herbow poślachciáli/ y klenoty bráli. RejZwierz 79v.

a. Przedstawiać w lepszym świetle [co] (1) :

Szereg: »zakrywać a poślachcać« (1): Bo iuż iáko cie tu Pan vpomina/ ábyś nie poładzał/ ábyś nie fkázował [...]. Iuż nie tylko ábyś požądać miał/ ále owłzem zákrywać á poślâchcâć będziełz káždy ítan bliźniego íwego/ [...] iuż nie thylko ábyś íe miał mścić iákiem okrucieńftwem/ zá iáki vpádek iego/ ále owłzem odpuśiílz mu wízytko RejPos 172v.

Formacje współrdzenne cf ŚLACHCIĆ.

KW